

C I N E M A

COMENTARI

«Barrio Latino»

Fou en un ball d'alegres estudiants del Barri Llatí on Ralph O'Connor, fill únic d'un banquer multimilionari, conegué a Lluisa Mercier, una noia bonica i espiritual, que durant el dia assistia als cursos de la Sorbona, i per la nit, per a poguer viure, tocava el piano en un club de barri.

Es va enamorar Ralph de la jove, i comprenent que res adelantaria declarant la seva verdadera personalitat, es feu passar per pintor pobre i bohemí, aconseguint guanyar així el cor de Lluisa i vivint amb ella dies de verdadera felicitat.

Però una dona es creuà en el seu camí: la princesa Bolinsky, coqueta i perversa, la qual parà a Ralph les seves trampes, comproment-lo a fer amb ella un viatge a Venècia, precisament la mateixa nit en que Lluisa havia reunit als seus amics estudiants per a celebrar els tres mesos de la seva felicitat. Unes paraules dels seus amics revelaren a la noia la veritat, i boja de desesperació, correu a l'estació en el moment en que arrancava el tren que havia d'emportar-se al seu estimat. Sense sapiguer el que feia, es va sentar a plorar sobre un dels rails,

i altre tren que entrava a l'estació l'arrollà, ferint-la greument.

Mentres tant, Ralph, que per amor a ella havia renunciat al seu viatge, arribava a casa de Lluisa, es trobà en que aquesta havia desaparegut. Van córrer tots a preguntar a la Comissaria, i allí sapigueren que la noia estava a l'hospital.

Curà al fi Lluisa, i sis mesos després d'aquella nit tràgica, els dos enamorats van contraure matrimoni, realitzant així el somni que tant temps havien acariciat.

«CZAREVICH»

El sol nom d'aquesta producció evoca una època de brillant esplendor, la que el luxe i l'ostentació que la Cort de Rússia causava l'admiració del món enter, «Czarevich» ha sigut filmat fent un vertader devassall de riquesa, amb tota la sumptuositat que requereix l'esplendor dels meravellosos salons del Palau Imperial, i inperant en tota la pel·lícula la fastuositat que serveix per adornar la bellesa d'un argument sentimental, tot ell plé d'escenes dramàtiques, de moments emotius i interessants en els que l'amor d'un jove príncep té de lluitar contra les lleis que l'imposen l'obligació d'escullir entre el Reialme o la dona a qui estima. Per interpretar aquest personatge amb la vehemència i l'ardor que requereix, no podia ésser elegit cap més artista que Ivan Petrovich, qui essent natural de Rússia sab compendrer com cap més altre el temperament dels seus compatriotes i oferir-nos junt amb les seves grans qualitats d'actor, una creació inmillorable.

Aquesta pel·lícula que perteneix a les «Seleccions Gran Luxor Verdaguer» (fora de programa), es projectarà el proper dissabte en el «Mundial Cine» de Granollers.

Les meravelles de la creació orgànica en la pantalla

Sots la direcció del Dr. Ulrich K. T. Schulz s'estan portant a cap, en el micro-laboratori de la Ufa, a Neubabelsberg, una sèrie de pacients treballs a l'objecte d'aconseguir, per a la nova pel·lícula cultural «Entrabancs de l'evolució», la reproducció cinematogràfica de l'evolució embrionària, una de les

grans meravelles de la creació orgànica.

Com sia que el procés evolutiu es prolonga durant vuit dies, és precis procedir a la impressió d'una imatge cada dos o tres minuts durant el dit període, a l'objecte de concentrar en uns 60 metres de cinta «successos» desentrotllats durant tota una setmana. Com a consultor científic per aquesta pel·lícula actua el doctor Holtfreter, membre de l'Institut de Biologia de la Societat «Kaiser Wilhelm» i la part microfotogràfica va a càrrec de l'operadora Hertha Julirh.

«El diamante del Zar»

Aquesta obra és del més alt interès. La trama del qual s'ha valgut el seu autor és originalíssima i està plena de moments còmics i sentimentals en una perfecta gradació i admirable equilibri. La seva presentació és superba. Es una obra de gran luxe i fastuositat. Vivian Gibson i Eva Ewy triomfen una vegada més amb la seva hermosura i gran talent donen el major tó a aquesta bonica cinta.

I el vell Hans Yunkuman demostra en tot moment les seves qualitats de gran còmic. El paper de galant és confiat a Ivan Petrovich i una vegada més aquest artista demostra el seu talent. Així, no és estrany que aquesta obra hagi aconseguit la major acceptació i que la seva projecció constitueixi un èxit assegurat a tot arreu.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

UNA FLOR D'«IMMORALILAT»

¿Qui recorda l'època que l'escena dels petons de pel·lícula era acollida a les sales de cinemes amb un gemec i un xuclet amb sordina? Contra aqueixes escenes finals dels films americans varen concentrar-se les iras dels moralistes. Els llavis d'elles s'obrien, i s'obren encara, com una poncella i tenen forma de cor.

Molts films exigeixen encara l'abraçada i el petó, indicant així que fineix un període novel·lesc i difícil d'un esdeveniment i comença una època de felicitat tan normal, llisa i sense accidents que no val la pena d'ésser contada. Filarieu massa prim si volieu veure-hi una espurna d'immoralitat, de sexologia. Per altra part, tothom parla aquest llenguatge, i l'idioma, havent-se fet vell, no traeix l'origen primitiu dels mots que l'integren.

La darrera escena de l'abraçada i el petó—deu o dotze metres de film—realitza l'ideal d'una gran massa de públic, que se sent decebuda quan la novel·la o la pel·lícula fineix amb una punta d'amargantor. Primitiu i exigent, el públic vol veure eliminats tots els elements del problema. Blanca o rosa, la novel·la destinada al públic ingenu, i sobretot al públic femení, ha d'acabar amb l'equivalent de la frase: «I foren felços». Ens hem rigut molt d'aquesta frase, però podria figurar a la Bíblia, de tan majestuosa que és. I fet i fet, ésser enamoradís i tendre és el natural del sexe femení, i no sabríem fer-li retret d'aquest do.

De tan estilitzada que és l'escena dels petons de film ha perdut sentit. I és tan innocent que és lícit de preguntar-vos si és una fotografia del primer bes, el que va volejar en plé paradís terrenal, al mig d'aquell gran parc, en presència de l'elefant somrient i de la girafa espalmada. I ja ningú no hi dona cap importància. Es com un cartell d'una òpera vuitcentista, l'única estampa romàntica del nostre temps. Abraçada, collida per la cintura, l'estrella de Hollywood es blinca com una flor.

Més feliç que l'home de raça blanca, el japonés no pot veure sense esgarrifar-se un home y una dona besant-se. El bes està prohibit a tots els cinemes i teatres del volcànic imperi del micado. I en conseqüència la censura nipona actua severament i retalla les pel·lícules.

D'aquestes deixalles i menudències, una casa americana que té representació a Toquio ha pensat fer-ne un cocktail magnífic. Els periodistes estrangers instal·lats a la capital del Japó han pogut veure ja un film de nou cents metres fet amb els retalls que la censura ha tret d'altres pel·lícules. Flor d'«immoralitat», la cinta ha tingut un gran èxit. I probablement darà la volta al món. El públic apreciarà diferències d'estil, i segurament desseguida ens adonarem de la melositat d'una parella i de la impetuositat d'una altra. I la suposada immoralitat esdevindrà document, i el document serà acollit amb una mil·la rialla i gustat com un cocktail agradable i gens transcendental.—M. B.

(De «La Publicitat»)

La Unió Lliberal

TEATRE

Diumenge, 26 de Gener

Nit, a dos quarts de deu

COMPANIA CÒMICA I DRAMÀTICA

del popular actor còmic

Salvador CERVERA

Estrena de la comèdia original de Carles Soldevila

ELS MILIONS DE L'ONCLE

Acabarà la funció amb la divertida comèdia catalana en un acte

El Menescal de Banyoles

DIJOURS, 30 de Gener, S'estrenarà la grandiosa pel·lícula «UFA»,

IMPIEDAD